

Miserend

Március 28-án 18 órakor az Egyház-községi nővérek kápolnájában lesz a Szent Mónika közösség szentmiséje.

A csütörtöki fogadóóra elmarad.

Április 1-jén 16:30-as kezdéssel Budapest, a Központi Szemináriumban Prohászka Ottokár püspök halálának 90. évfordulója alkalmából konferenciát és ünnepi szentmisét tartanak.

Április 2-án országos gyűjtés lesz a szentföld javára.

A **nagyböjti** lelkigyakorlatunk most hétvégén lesz a ligeti templomban. A triduumot Hesz Dénes ferences atya tartja szentmisék keretében. Az első alkalom pénteken a 18 órás, a második szombaton a 18 órás, a harmadik vasárnap a 9 órás szentmisében lesz.

Április 8-án, szombaton 19:30-as kezdéssel a ligeti templomban gitáros zenével kísért szentségimádást tartunk.

A **karitászcsoport** kérésnek megfelelően virágvasárnapig tartó tartósélelmiszer-gyűjtésbe kezdünk, amit Húsvétkor fogunk szétosztani a rászoruló családoknak. Az élelmiszereket a könyvtárszobába kérjük elhelyezni.

Klotildliget:

március 26. vasárnap

ünnepi szentmise	9 óra
családok miséje	11 óra
egyetemi mise	20 óra
<i>1Sám 16,1b.6-7.10-13a</i>	
<i>Ef 5,8-14</i>	
<i>Jn 9,1-41</i>	

március 30. csütörtök 18 óra

április 1. szombat 18 óra

április 2. vasárnap

ünnepi szentmise	9 óra
családok miséje	11 óra
egyetemi mise	20 óra
<i>Ez 37,12b-14</i>	
<i>Róm 8,8-11</i>	
<i>Jn 11,1-45</i>	

Pilisjászfalu:

április 2. vasárnap 17 óra

Piliscsaba:

március 26. vasárnap

ünnepi szentmise	11 óra
március 24. péntek	17 óra
április 1. szombat	17 óra
április 2. vasárnap	
ünnepi szentmise	11 óra

Imaszándékunk:

a nagyböjt megéléséért.

Múljon el vakságunk!

Mikor Jézus meggyógyítja a vakon születettet, akkor nem csupán egy csodát tesz a sok közül, hanem ennek a csodának mély jelentése is van. Ezért is tárgyalja oly hosszan ezt az eseményt János evangélista.

Maga a vakság utal az emberiség vakságára, amely sokáig sötétségben járt, várta a Messiást, aki kivezeti őt a sötétségből a világosságra. De nemcsak az emberiség járt sötétségben az Ószövetség idején, hanem minden egyes ember. S ez még ma is így van. Mert hiszen hányan és hányan tengetik éltüket céltalanul, mert úgy érzik, hogy olyan ez az élet, mint egy sötét barlang, amelyet néhányszor én is megtapasztaltam. A Bükkben van ugyanis néhány barlang, amelyről csak a Bükköt jól ismerők tudják, hogy merre van. Egy alkalommal én is bemásztam egy ilyen barlangba. Néhányszor hason kellett csúszni egyetlen egy szál zseblámpa fényénél. Amikor már elég mélyen bent voltunk, egy nagyobbfajta üregben pihentünk meg. Akkor megkísérett a

gondolat. Mi lenne, ha most zseblámpánkból hirtelen kiégne az égő, és koromsötétség borulna ránk. Ki tudná, merre kell kimenni ebben a koromsötétségben? Óhatatlanul is beleborzongtam a gondolatba, hogy ez megtörténhet.

Sok ember élete ilyen, nekivág az élet sötét rejtelmének anélkül, hogy a legcsekélyebb fényforrás rendelkezésére állna. Ilyenkor értelmetlenül mered az élet sötét éjszakája ez ember elé, s óhatatlanul felmerül a kérdés: mi értelme van az egésznek? Ha valóban ilyen sötét és értelmetlen lenne életünk, akkor az egész élővilágból az ember lenne a legnyomorultabb lény, mert értelmével látja létének teljes értelmetlenségét.

De nem ilyen sötét az élet, mert Krisztus, a világ világossága minden ember számára felragyogott. S ezt a felragyogást gyönyörűen szemlélteti a vakon született meggyógyításáról szóló történet.

Rögtön azzal kezdődik, hogy az apostolok kérdik Jézust: „Mester, ki

„Szívügy” a Klotildligeti „Jézus Szíve” Plébánia értesítője Plébános: Szilágyi Szabolcs
Megjelenik: minden vasárnap ☎ (30) 611-1296
2081 Piliscsaba-Klotildliget, Klotild tér 1. px.sacerdos@gmail.com

Internet: www.piliscsabatemplom.hu

e-mail: klotildliget@freemail.hu

vétkezett, ez, vagy szülei, hogy vakon született?” Jézus válasza: „Sem ez, sem szülei. Mindez azért van, hogy megnyilvánuljanak rajta Isten tettei.” Vagyis ne azt nézzétek, hogy mi van az ember mögött, hogy mennyi hibával, bűnnel teltett az élete, hanem azt, hogy mi vár az emberre. Mert ha az Isten az igaz bűnbánat láttán elfelejti azt, ami eddig volt, akkor te is felejtse el, s kezdj végre új életet, kezdj tiszta lappal. Jézus meggyógyítja a vakot. Azt vár-nánk, hogy mindenki elismerje: nagy csoda történt. De e helyett azt látjuk, hogy mindenki értetlenkedik, kezdve magán a meggyógyított vakon.

Vannak, akik egyenesen támadóállásba helyezkednek: a farizeusok. Nem tud-ják elfogadni azt, hogy Jézus megtehet ilyet, mert ha elfogadnák, akkor azt is el kellene fogadniuk, hogy Jézus a Messiás. Ehelyett aprólékos vallatásba kezdenek, csak hogy végre valami ésszerű, számukra elfogadható magya-rázatot találjanak, s vallatásukkal magát a meggyógyult vakot is majd-hogynem a kétségbeesésbe viszik.

Ma is vannak ilyen emberek, akik nem hajlandóak elfogadni Istent, Jézus Krisztust, mert akkor a szerint kellene élniük, amit Isten megkíván tőlük. De nem elég, hogy nem fogadják el, még másokat is igyekeznek eltéríteni tőle. Nem hisznek abban, hogy az ember máról holnapra Isten segítségével szakíthat bűnös életével és új életet kezdhet. Azt szeretnék, ha az ilyen ember egész életére megbélyegzett maradna. Mennyivel egyszerűbb lenne így a világ, amiben lennének igazak és bűnösök, s a kettő között nem volna lehetséges átmenet.

Vannak olyan emberek, akik teljesen közömbösek, mint a meggyógyított vak szülei. Hogyan történt, ki tette? Nem érdekli őket, kérdezzék meg fiukat, ők nem vállalnak semmiért semmi felelőséget, ők nem hallottak és nem láttak semmit. Talán az ilyen közömbös emberekből van a legtöbb mai világunkban. Az ilyeneknek akár mellette is összeeshet valaki az utcán, nem érdekli, mert nem őrzője ő testvére-nek – ahogyan már Káin is mondta a testvérgyilkosság elkövetése után. Az ilyeneknek akár az orruk előtt is megjelenhetne az Isten, ők akkor sem hinnének benne, mert a szürke hétköz- napok lapos kényelme többet ér számukra, mint az Istenért vállalt nemes áldozatok sora.

S vannak emberek, akik találkoznak a világ világosságával, aki megvilágo-sítja életüket. De a felismerés, Jézus Krisztus megismerése nem megy egyik percről a másikra. Mert hiszen a meggyógyított is csak eleinte annyit sejtít, hogy valami próféta lehet Jézus. Lassan-lassan világosodik meg számára, hogy ki ez a Jézus. Bizony, Isten és Jézus megismerése nem könnyű feladat. Pláne akkor nem könnyű, ha csak a saját eszünkre hagyatkozva akarjuk megismerni őt. Ehhez segítségül kell kérni az ő kegyel-mét, hiszen figyeljük meg: akkor világosodik meg a vakon született előtt teljesen, hogy ki Jézus, amikor másod-szor találkozik vele és kérdi: „Ki az az Emberfia, Uram, hogy higgyek benne?” S Jézus adja meg a végső választ: „Látod őt, aki veled beszél: ő az!”

Gondolkozzunk el, hogy ki nekünk

Jézus, hogyan állunk hozzá! Ellensége-sen, mint a farizeusok, közömbösen, mint a meggyógyított szülei, vagy küzdve a mind tökéletesebb megismerésért, mint a vakon született? Ha pedig úgy találnánk, hogy nem egészen megfelelően viszonyulunk Jézushoz, akkor ne adjuk fel a küzdel-met: nála mindig újrakezdhetünk, anél-kül, hogy számon kérné az elhibázott,

de annál nagyobb és őszintébb bűn-bánattal megbánt múltunkat.

Most a mai vasárnap gondolkozzunk el ezen a hosszú, de annál értékesebb és több kincset rejtő evangéliumi részen, ha hazamegyünk vegyük elő újra ezt a részt és komolyan gondolkozzunk el rajta: én melyik vagyok a három közül és mit kell még tennem?

forrás: Virtuális Plébánia

Hiszel-e az Emberfiában?

A teremtés azzal kezdődik, hogy Isten megalkotja a világosságot. Amikor – főleg az esti órákban – hazaérkezünk, első dolgunk, hogy lámpát kapcsolunk. A téli időszakban, amikor rövidebbek a nappalok, sokkal levertébbek vagyunk. Ahhoz, hogy dönteni tudjak valamiről, világosan kell látnom a dolgokat. Mennyire fontos a világosság számunkra! Éppen ezért különösen is súlyos betegség a látás hiánya. Persze tudjuk, nem csak a fizikai látás sérülhet. Sokkal veszélyesebb, ha a lelki látással van baj.

A nagybőjt időszaka keresztény létünket erősíti. A keresztségben fény gyúlt a lelkünkben. Ezt a világosságot szeretnénk őrizni, hogy szeretetünkkel világítsunk az emberek előtt.

Az evangélium kérdésfelvetése a fény-sötétség ellentétpárja mellett az is, hogy honnan a betegség, a rossz? Hiszen Isten jónak alkotta a világot. Tudjuk, hisszük, hogy az ember bűne

okozza a jelenlévő rosszat, amely a jónak a hiánya. Ugyanakkor érdekes módon felfedezhetjük, hogy a rossz jelenléte sokszor kiemeli a jót, Isten jóságát, szeretetét is. Árnyék mögött fény ragyog, nagyobb mögött még nagyobb, fogalmazza meg *Gyökössy Endre*. Meglátom-e a világban lévő rossz mögött Isten erejét, működését?

A gyógyításról szóló vita nagy kérdése, kicsoda Jézus? Tettei, tanítása Isten felé mutatnak. Felfedezem-e benne a messiási jelet? Én hogyan látom, kinek tartom Jézust?

Milyen sokszor befolyásolnak az előítéletek minket is! Nem fért bele az illető az általam kiépített keretekbe, és meg se próbálom megérteni. Milyen sokszor fenyeget ez kapcsolatainkban! Nagybőjt ideje alkalmas arra, hogy a világosságot felfedezzük, hogy rendezzük közös dolgainkat. Isten kegyelmének fényében könnyebben tehetjük meg mindezt!

forrás: Virtuális Plébánia